

SREĆKO

ŠKOLSKI LIST OŠ PETRIJANEC

GODINA 8.

SVIBANJ 2015.

Impressum

Srećko—školski list OŠ

Petrijanec

Izdavač:

OŠ Petrijanec, Vladimira

Nazora 42, 42206

Petrijanec

Za izdavača: Draženka

Skupnjak, ravnateljica

Odgovorni i grafički

urednik:

Damir Ivančić, dipl.

nastavnik razredne

nastave i informatike

Uredništvo: Tomislav

Levanić, Tin Kurečić,

Nenad Klaneček

Pomogli:

Željka Rabuzin, Martina

Škrinjar, Irina Kovačić,

Kristina Čačić, Jasmina

Belščak, Valerija Paljak,

Irina Kovačić.

SADRŽAJ

Dar za život, 2. str.

Jednom učitelj, uvijek

učitelj, 3. str.

“Čitanjem do zvijezda”,

4. str.

Kaktus Ljubo u našoj
školi, 5. str.

Veliki uspjeh naših 10
kreativaca i glumaca, 6.
str.

Bio je to njen, ali i naš
dan, Dan naše škole,
prilog 7.-14. str.

Dečki i cure iz susjedstva,
15. str.

Naša prva radijska emisija
“Glas”, 17. str.

Nova aplikacija “Vorbilje”,
18. str.

“Projekt građanin” na
djelu!, 19. str.

Državni natječaj “Moja
prva knjiga”, 19. str.

DONACIJA Nesvakidašnja donacija našoj školi

Dar za život

10. studenog 2014. godine u predvorju Osnovne škole Petrijanec upriličena je svečana priredba prilikom koje je školi doniran dar od velike važnosti. Zavod za hitnu medicinu Varaždinske županije našoj je školi ustupio na korištenje AVD uređaj za oživljavanje.

Naša škola, uz brojne druge posebno- tri lokacije u Varaždinskoj županiji odab- sručanim manama te je baš ona između ovaj događaj nas je sve nekako opleme- rana za smještaj aparata koji nekome od vanje, a učiteljima je najavljenja i organi- nas u određenom trenutku može spasiti zirana dodatna edukacija povezana s život. Školi je doniran aparat za oživljava- ovim darom. Nije baš uobičajeno nakon nje osoba sa srčanim manama, takozvani automatski vanjski defibrilator. je to učinila naša ravnateljica. Rekla Događaju su nazočili predstavnici župa- je: „Daj Bože, da ovaj dar ni ne moramo njske vlasti i mediji, a poklon školi je od otvarati“.

strane Ministarstva zdravlja i Zavoda za hitnu medicinu Varaždinske županije, škole je zdrava i imamo zdrava srca, ali uručio zamjenik ministra, prim.mr.sc. obradovali smo se ovoj kutijici smješt- Marijan Cesarik, vidno dirnut progra- noj odmah na ulazu u školu jer ona pruža mom pripremljenim od strane učenika dozu sigurnosti onima čije srce polakše ili škole koji su svojim scenskim nastupom ispunili prostor otkucajima mnogih srca nešto dogodi, dar otpakiramo i ne doz- za tri bolesna, što je opet dirnulo srca volimo da srce stane.

svih nazočnih. Obraćanje je završio riječi- Donatore pozivamo da ovakve darove ma, mi smo doista tu zbog vas, u zdravlju uručuju svim školama poput naše. Ovo je i mladosti je budućnost i moramo činiti uistinu, našoj školi i zajednici, pravi dar - još više kako bismo smanjili smrtnost onih koji imaju poteškoća sa srcem. Tomislav Levanić, 8.r.

Desetak učitelja i djelatnika te majke učenika s oboljenjima srca uspješno su tijekom višesatne edukacije položili teorijski i praktični dio ispita u kojoj su naučili prepoznati znakove srčanog zastoja te su uvježbali pravilno pružanje prve pomoći koristeći AVD uređaj.

RAZGOVOR Jelena Leskovar, umirovljena učiteljica biologije i kemije

**Bilo je više
pisanja,
crtanja i
diktiranja**

*Nije bilo informatike, drugog
stva koje se dijelilo na stanovanje,*

Jednom učitelj, uvijek učitelj...

*stranog jezika, ali je bilo domaćin-
odijevanje, prehranu i ručni rad.*

Koje ste godine krenuli u osnovnu školu?

1956. godine.

**Kako su se učitelji odnosili prema učenicima, a kako učenici
prema učiteljima?**

Učitelji su se prema nam odnosili jako dobro, bili su realni, a mi prema njima sa strahopostovanjem.

Koja nastavna sredstva i pomagala ste koristili?

Ploču, kredu, klupu, bilježnicu, olovku, a od udžbenika samo čitanku iz hrvatskoga jezika.

Postoji li razlika između nastavnih predmeta nekad i danas?

U nekim predmetima sigurno, hrvatski jezik je oprilike ostao isti. Najviše se promjenila povijest, biologija i kemija, ali je osnova ostala ista.

Je li bilo nekih predmeta kojih danas nema i kojih predmeta tada nije bilo?

Nije bilo informatike, drugog stranog jezika, ali je bilo domaćinstva koje se dijelilo na stanovanje, odijevanje, prehranu i ručni rad.

Koји je bio Vaš najdraži nastavni predmet?

Kemija, zbog pokusa, i naravno, tjelesni.

Kako je izgledala tadašnja nastava?

Nastavni sati su bili kao i danas, naravno bilo je više pisanja, crtanja i diktiranja. Domaće zadaće su bile obavezne, radnih bilježnica nije bilo, a samo neki učenici su imali udžbenike.

Što vam iz razdoblja školovanja ostalo u najljepšem sjećanju?

Dvorane nije bilo, zato smo pretvorili razred u igralište, a kada je bilo lijepo vrijeme išli smo van. Moram se pohvaliti da smo na međuopćinskim natjecanjima bili najbolji.

Koju ste srednju školu odabrali i zašto?

Upisala sam gimnaziju, iako je moja životna želja bila upisati medicinsku školu, ali zbog tadašnje politike to nisam mogla.

Koji ste fakultet završili?

Pedagošku akademiju u Zagrebu, smjer kemija i biologija.

Zašto ste izabrali baš taj fakultet?

Finansijska situacija u mojoj obitelji nije bila baš sjajna pa sam odabrala taj fakultet jer sam znala da će ga za dvije godine završiti i početi raditi.

U kojoj ste školi započeli raditi kao učiteljica?

U Osnovnoj školi Sveti Đurđ, u Ludbregu.

U kojoj ste školi najduže radili?

U Osnovnoj školi Petrijanec.

Kako ste se Vi odnosili prema učenicima?

Nastojala sam biti realna, korektna, a od učenika sam tražila ono najvažnije. Mislim da se nije dogodilo da nekoga povrijedim ili omalovažavam.

Koliko se nastava promjenila u odnosu na nekad?

Mnogo. Ima daleko više nastavnih sredstava, pomagala i mislim da je zbog toga lakše i učiteljima i učenicima.

Koliko se promjenio odnos učitelja i učenika?

Među učenicima i danas ima divne i krasne djece koja znaju kada treba stati, ali ima i onih koji si malo previše dopuštaju. Mislim da danas nema toliko poštovanja učenika prema starijim osobama i učitelju.

Jeste li voljeli posao koji ste radili?

Da, voljela sam svoj posao i potpuno sam se posvećivala njemu. Mislim da sam uspjela i nešto postigla.

Koja su Vaša najljepša sjećanja vezana uz radni vijek?

Ima ih puno, ali najljepša su sjećanja ona s izleta, stručnih ekskurzija, maturalnih putovanja i republičkih natjecanja.

Je li Vam taj posao predstavljao obavezu ili divno iskustvo?

Taj posao mi je bio divno iskustvo, nikakva obaveza.

Žalite li za nečim vezanim uz školu?

Ne, ne žalim. Bilo mi je lijepo, odradila sam ono što sam morala i mislim da sam završila onako kako treba.

Što biste poručili današnjim učiteljima i učenicima?

Učiteljima da budu strpljivi, a učenicima bih poručila da poštuju najprije sebe, a zatim i sve druge.

Nenad Klaneček i Tin Kurečić, 8.a

Naše učenice državne prvakinje

Sonja Pongračić (8.a), Veronika Koprek (7.c) i Patricija Kranjčić (7.c) osvojile su 1. mjesto na državnom natjecanju u znanju i kreativnosti „Čitanjem do zvijezda“, održanom u Čakovcu. Sudjelovale su u kvizu znanja na temu poznavanja zadanih književnih djela.

Interes

Velik uspjeh ostvarile su u konkurenciji 27 osnovnih škola, potaknute ljubavlju prema knjizi i čitanju, no ne treba zanemariti ni sustavan marljiv rad i želju za što boljim rezultatom. Mentorica učenica je školska knjižničarka Irina Kovačić. Svrha natjecanja jest promovirati kulturu čitanja i poticati učenike na stjecanje čitalačkih navika, čitanje s razumijevanjem, istraživački rad, kreativno izražavanje te provođenje slobodnog vremena u knjižnicama. Tema ovogodišnjeg natjecanja bila je „Prijateljstvo“, vezano uz knjigu Ivane Guljašević „Moja slavna prijateljica“. U središtu zbivanja ovog romana za mlade, za koji je autorica dobila književnu nagradu „Mato Lovrak“, našao se i

jedan popis 10 naj. Razgovori s prijateljima o najdražim filmovima, bojama, pjesmama i simpatijama sastavni su dio svijeta svakog tinejdžera pa tako i glavnih junakinja romana: Mije i Lorene. Te „naj“ stvari treba staviti i na papir, i biti spremna

jer kao što je Mia rekla: „*Mogu sutra postati slavna ili barem zanimljiva i davati intervjue. A u svakom intervjusu postoji 10 naj...*“ Budući da su naše učenice čitanjem postale „zvijezde“ i one su poput Mije osmislice popis svojih 10 naj.

Veronika: Mojih 10 naj:

FILM: Nebesa; BOJA: plava; PJESMA: 5 Seconds of Summer, sve pjesme; HRANA: čokolada; PIĆE: voda; DOBA DANA: večer; ODJEVNI PREDMET: traperice; GODIŠNJE DOBA: proljeće; PRIJEVOZNO SREDSTVO: bicikl; KNJIGA: Alkemičar, Paulo Coelho.

Patricija: Mojih 10 naj

FILM: Brzi i žestoki; BOJA: žuta i tirkizna; PJESMA: My heart will go on; HRANA: čokolada; PIĆE: Coca – cola; DOBA DANA: noć; ODJEVNI PREDMET: traperice; GODIŠNJE DOBA: ljeto; PRIJEVOZNO SREDSTVO: automobil; KNJIGA: Charlie i tvornica čokolade, Roald

Dahl.

Sonja: Mojih 10 naj

FILM: Kradljivac gromova; BOJA: crvena; PJESMA: My song knows what you did in the dark; HRANA: kokice; PIĆE: roobbos čaj; DOBA DANA: noć; ODJEVNI PREDMET: kratke hlače; GODIŠNJE DOBA: ljeto; PRIJEVOZNO SREDSTVO: automobil; KNJIGA: Između dva svijeta, A.G.Howard.

Pitanje

SCENSKA IGRA/IGROKAZ

Popis lica/ afiš: Matija, Magdalena, Tomislav, Stela, Ana, David i Stella

(Na zatamnjenoj sceni nalazi se sedmero koji prigušenim glasom sami sebi postavljamo pitanje nadajući se da nas čuje Bog koji je prisutan kao svjetlost koja dolazi s raznih strana na pozornicu.)

SVATKO: Čemu si me to poučio, Bože?

(Naša pitanja u skupnom monologu postaju sve glasnija, a mi se sudarimo te započinje dijalog sa zamišljenim sugovornicom, dajemo svaki pojedinačno svoj odgovor sebi i Bogu. Govorimo naizmjence, glasno i samouvjereno. Puni ljubavi prema Bogu i ljudima.)

MATIJA: Radujem se svakom jutru, svakom izlasku sunca, svakom osmjehu prijatelja.

Radujem se slobodi svog naroda, radujem se svačemu i ničemu, samo se radujem.

Tome si me ti naučio, Bože!

MAGDALENA: Svaki je život važan, ni jedan nije manje vrijedan, a život je samo jedan.

Svaki je čovjek moj brat, tome si me ti poučio, Bože!

STELA: Sunčevu svjetlost, zlatni različak, bijele oblačke i maslačke što plešu svoj prvi ljubavni ples, vjetar i slobodu, život i prirodu, ti si me naučio voljeti.

TOMISLAV: Otvaram vrata i izlazim u svijet, radujem se susretu jer susrećem prolaznika, susrećem čovjeka, susrećem svog brata. Raduje li se i on, Bože?

DAVID: Pogledom pratim prekrasnu djevojku. Zaljubio sam se. Ljubav je kao okupano sunce. Ljubi bližnjega, tome si me poučio.

GOSTOVANJE U društvu s velikom hrvatskog glumišta

Kaktus Ljubo u našoj školi

Sasvim neočekivano, u petak, 7.11. na probi naše dramske družine ugostili smo jedno od poznatijih lica hrvatske kazališne, filmske i televizijske scene, glumca Ljubomira Kerekeša.

Povod njegovu dolasku bilo je promatranje scenskog prostora u kojem bi uskoro trebao nastupiti njegov teatar i izvesti predstavu *Grimix*.

Zvukovi

Iznenadili su ga zvukovi iz prostora gdje vježbamo pa je zavirio. Susret je bio nenajavljen i potpuno spontan. Otkrio nam je da je prvu ulogu dobio u našoj dobi te je bila statična i bez teksta. Bio je kaktus na kojeg se svatko naslanja. Mi smo se tome nasmijali, a on je na sebi svojstven i duhovit način pojasnio da je to bila strašno važna uloga, ako ne i najvažnija. Upoznavši sve članove družine, bio je ponukan da izgovori dio monologa iz predstave *Skupština* u kojoj glumi Roma. Valentina i Lucija su mu dale prolaznu ocjenu. Oduševio ga je način na koji smo ga primili i naša strast prema glumi. Prije rastanka nas je sve zagrljio i pozvao na predstave svog kazališta.

Susjedi

Poželjeli smo mu još puno dobrih uloga. Školom se brzo pronijela vijest da je u školi bio jedan od glumaca iz serije *Zauvijek susjedi*, naš susjed, Varaždinac kojeg od sada na satovima družine zovemo Ljubo Kaktus.

Tin Kurečić, 8.razred

STELLA: Obitelj mi je sve, vjera i nada. Sretna sam jer sam zdrava. Spremna za životnu borbu, za čovjeka, za sjajno sunce, za zemlju. Tome si me poučio!

ANA: Miris svježine, plavetnilo neba, bjelina oblaka i vedrina dana, toplina sunca na mojoj koži, jarkosti šarenilo, to mirišem, to dodirujem, to promatram.

Čujem govor, hod, disanje, ne vidim tebe, ali te osjećam u njima, u ljudima. Jesi li uvijek sa mnom, jesli li uvijek s nama?

Jesi li me tome želio poučiti?

ZAJEDNO: (Naizmjence izgovaramo svoje stavove, sa osmjehom na licu.) Mi rastemo, mi živimo, mi volimo i radujemo se, mi grijemo i praštamo jer si nas ti tome poučio, Bože!

Čuješ li nas? (Kao jeka, više puta.)

Vjeruj u nas i vidimo se! (Izgovaramo s vjerom i ljubavlju, ponosno i nježno.)

U nastanku scenske igre sudjelovala njena lica:

Matija Telebar, Stela Oreški, Ana Šobak, David Nell, Stella Jaklin, Tomislav Levanić i

redateljica Magdalena Lukaček iz 8.b. Igra je nastala kroz radionicu duhovne književnosti na satu hrvatskoga jezika.

Mentor: Željka Rabuzin, dipl.uč.

Na državnom susretu hrvatskog duhovnog dječjeg stvaralaštva "Stjepan Kranjčić" rad je nagrađen u kategoriji duhovnog igrokaza. Nagradu su primile učenica Magdalena Lukaček i učiteljica Željka Rabuzin.

STVARALAŠTVO Naši učenici u kreativnoj školi "Novigradsko proljeće"

Veliki uspjeh kreativaca i glumaca!

Na „Novigradskom proljeću“ u državnoj školi stvaralaštva, priznanja za izvrsnost u jezično-umjetničkom području primili su Tin Kurečić, Tomislav Levanić, Klara Leskovar, Ena Kurečić, Luka Kereži, Valentina Balog, Laura Levanić, Gabrijela Marić, Edi Kelemenec te njihova mentorica i voditeljica dramsko-radijske družine, Željka Rabuzin.

Ovo je državna škola koja traje sedam dana, a naši su učenici kao jedini osnovnoškolci iz naše Županije u njoj boravili i stvarali od 18. do 25. travnja. U školu su učenici i voditeljica, pozvani od strane Agencije za odgoj i obrazovanje na čijoj su listi objavljeni nakon selekcije i bodovanja uspješnih darovitih učenika i kreativnih učitelja iz cijele Hrvatske. Svoju kreativnost, radišnost, maštovitost i želju za učenjem pokazali su i u Novigradu gdje su svojim nastupima plijenili pozornost voditelja, stručnih timova i organizatora same škole. Da je to škola po mjeri ove djece dokazuje i činjenica da su svi zapaženi na završnoj priredbi nakon koje je uslijedio vrlo emotivan rastanak sudionika ove škole i obećanje da ćemo se i dalje truditi biti izvrsni i voljeti ono što radimo kako bismo se ponovno ukrcali na novigradsku „Lađu“ što je bila tema ovogodišnjih radionica. Lijepo je što

našu ljubav prema pisaju, glumi, recitiranju, pjevanju i radiju, ljubav prema umjetnosti, prepoznaju oni oko nas pa smo tako bili i gosti VTV- a u popularnoj „Kutionici“, gdje smo na njihov poziv predstavili svoju kreativnost. Hvala svima koji nas prate, podržavaju i uživaju u našim performansima!

Željka Rabuzin, dipl.uč. hrv. jezika

Kreativni i na njemačkom jeziku: Theaterspiele, Max traži zvijezdu, Jugendtheaterfestival u Rumunjskoj, PAFF i izlet u Austriju

Njemačka grupa „Felix“ je i ove školske godine bila vrlo aktivna. Njezini članovi već tradicionalno sudjeluju u organizaciji udruge Europski kulturni krug te u varaždinskom Hrvatskom narodnom kazalištu, u dramskim igrama na njemačkom jeziku Theaterspiele. Njihov cilj je promicanje njemačkog jezika na ovom području, razvoj suradnje između obrazovnih institucija na svim razinama školovanja na području Republike Hrvatske, kao i na međunarodnoj razini.

Njemačka grupa „Felix“ posjetila je i Rumunjsku u pratnji učiteljice Valerije Paljak. Grupa je sudjelovala na Jugendtheaterfestivalu u gradu Temeswaru s vlastitim kazališnom predstavom. Polaznici grupe „Felix“ svakodnevno su sudjelovali u radionicama pod vodstvom iskusnih glumaca, gledali predstave te uživali u razgledavanju grada. Grupa Felix je nastupala sa svojom originalnom predstavom "Haltet den Hasen". Nakon tjedan dana smijeha, zabave i novih prijateljstava, učenici su se vratili obogaćeni novim spoznajama koje će nastojati primijeniti na idućem međunarodnom kazališnom festivalu u Osijeku koji će se održati u razdoblju od 18. do 21. lipnja 2015. godine.

Petrijanec Amateur Film Festival (PAFF) uspio je i treću godinu zaredom okupiti učenike osnovnih škola koji stvaraju zanimljive filmove na njemačkom jeziku.

Cilj ovog festivala je popularizacija njemačkog jezika, učenje njemačkog jezika kroz stvaranje filmova, razvijanje interkulturnih i medijskih kompetencija kod učenika i njihovih mentorova. Ove godine na 3.PAFF-u moglo se vidjeti 16 filmova (animiranih, dokumentarnih,igranih,stop-animacija..) koje su izradili učenici iz 11 osnovnih škola iz naše, ali i iz Međimurske i Zagrebačke županije.

Naša škola sudjelovala je na međunarodnom talent showu „Max traži zvijezdu“ u Cestici. U izuzetno teškoj konkurenciji, uz predstavnike iz još 22 škole, naša je školu predstavljala Melani Jar nec iz 7.a razreda. Učenicu je za nastup pripremala učiteljica Valerija Paljak te joj pomogla u prijevodu pjesme Ariane Grande „One last time“ na

njemački jezik. Melani je uz navijačice iz svog razreda ostvarila zapažen nastup.

Učenici OŠ Petrijanec koji uče njemački jezik i ove godine posjetili su Austriju. Ovaj put naše odredište bio je glavni grad Austrije, Beč. Posjetili smo njegove brojne kulturno-povijesne znamenitosti. Nakon poučnog dijela, uslijedio je onaj zabavni pa su tako učenici imali priliku uživati u najvećem zabavnom parku u Austriji, Familyparku Neusiedlersee.

GODIŠNJI PROJEKTI Što sve skriva naša "Zelena škrinja sjećanja"

Najljepše razdoblje u životu, naše prve knjige i slova, brojke i pjesme, naše djetinjstvo i ne samo naše, već djetinjstvo svih onih koji su završili ovu školu unatrag njenih 230 godina postojanja. Ovo su poručili učenici naše škole mnogobrojnim gostima koji su 22. svibnja, u petak, došli s nama podijeliti radostan trenutak Dana škole i obilježavanja dviju velikih obljetnica osnutka pučke (1785.) i osmogodišnje škole (1955.).

Okupljeni sadašnji đaci i učitelji da dočekaju nekadašnje i sjete se onih kojih više nema, učinili su sve da taj događaj prođe veličanstveno. U prepunoj školskoj dvorani, pod svjetлом reflektora Varaždinske televizije, osjetilo se uzbuđenje. Iz dna pozornice smiješila se školska ploča s velikim slovima školskog rada naše škole pripremljenog za ovaj neobičan, ali pravi školski blok sat.

Obljetnice

Brojevi otkrivaju dugovječnost i vrijednost ove naše škole. U njih gledaju vedri đaci iz dva razredna odjeila, onog nekadašnjeg u nošnji i s pločicom u ruci i ovog današnjeg, modernog, informatički pismenog

Što smo sve pospremili u Zelenu škrinju sjećanja ?

eko zelenog.

Iz prvih redova publike smiješ se pristigli gosti zaslužni za puno toga vezanog uz ovu školu danas, ali i kroz vrijeme.

A, onda je zazvonilo, počeo je sat sa „Zelenom škrinjom sjećanja“ između dva razredna odjela, onog nekad i onog danas.

Gosti

Što smo sve pospremili u Zelenu škrinju sjećanja ?

Najljepše razdoblje u životu, naše prve knjige i slova, brojke i pjesme, naše djetinjstvo i ne samo naše, već djetinjstvo

svih onih koji su završili ovu školu unatrag njenih 230 godina postojanja.

Ovo su poručili učenici naše škole mnogobrojnim gostima koji su 22. svibnja, u petak, došli s nama podijeliti radostan trenutak Dana škole i obilježavanja dviju velikih obljetnica osnutka pučke (1785.) i osmogodišnje škole (1955.).

Sjetimo se davnih dana

Davne 1956. godine učiteljica u OŠ Petrijanec bila je Marija Novaković, a ova fotografija snimljena je 16. siječnja i na njoj se može vidjeti kako su se i to doba u školi provodile napredne metode i načini učenja što govori u prilog kvalitetnom obrazovanju niza generacija u OŠ Petrijanec.

Pod tematskim naslovom „Zelena škrinja sjećanja – škola nekad i danas“, odvijao se naš ovogodišnji školski projekt kojim smo istraživali povijest ove naše carice znanja, odgoja i ljubavi, upotpunjavali njenu sadašnjost i planirali još lijepu i uspješniju odgojno-obrazovnu budućnost multi-kulturalne škole 21. stoljeća, ispunjene vrijednim, kreativnim, svestranim đacima i djelatnicima.

Radionice

Kroz godinu smo odradili brojne radionice, terenske nastave, mini eko i istraživačke projekte, odjenuli smo školi razna ruha, literarna, likovna, glazbena, scenska, čitateljska, jezična, građanska, zadrugar-ska, informatička, sportska i tako joj pokazali da nas uisti-

nu dobro priprema za život.

Pokrenuli smo školski radio i snimili joj prvu radijsku emisiju, filmom prikazali našu različitost u najljepšem svjetlu.

Ipak smo se najviše potrudili oko njenog Dana uoči kojeg smo uredili kako samo ona zaslужuje. Na ulazu je poz-

dravljala lenta vremena naše škole koju su kroz godinu za svoju školu s učenicima pripremale učiteljice iz povijesti.

Goste je dočekala i stara učionica u kojoj se drugačije pisalo i sjedilo te jelovnici iz nekadašnje školske kuhinje. Brojne fotografije vratile su one malo starije u prošlost, a djecu iznenadile, kao i izlošci vezani uz učionice nekad. Oko toga su se posebno potrudile učiteljice razredne nastave pa su

**Sadašnjost
i prošlost**

upravo ti hodnici privukli znatiželjne poglede sadašnjih i bivših đaka. U radionicama razredne nastave izmjenjivali su znanja i vještine nekadašnji i sadašnji đaci vođeni znanjem učiteljica, ali i mudrošću baka, vjernih suradnica naše škole. Privukle su velik broj posjetitelja. Hodnici ispunjeni pohvalnicama, priznanjima, radovima sadašnjih učenika izmamili su ponos i osmjeh na lica mnogih, a razni likovni uradci oduševili one koji u našoj školi ne borave svaki dan.

Projekti

Na svečanoj akademiji nisu drhtala samo srca naših izvođača i njihovih učiteljica, nego i svih onih koji vole ovu školu. Obratili su joj se s poštovanjem i ljubavlju, njena ravnateljica, gospođa Draženka Skupnjak, poželjevši svima srdačnu dobrodošlicu i ugodan boravak u našoj školi, načelnik Općine, gospodin Vladimir Kurečić, koji nam se obratio ne samo kao načelnik

koji nas ispred Općine Petrijanec podrža-

aktivnostima i brojnim projektima,

nego i kao bivši učenik i rodi-

telj ponosan na sve ono

dobro što ova škola daje

učenicima i tako im gradi

samopouzdanje i otvara

vraća u svijet. Sjetio se i onih

koji su njega u njoj poučavali i

usmjerili ga na pravi put. Rečenicom „

va u svim

ma,

**Škola
otvara vrata
u svijet**

Ova je škola dala mnogo vrijednih, sposobnih, poštenih i obrazovanih ljudi, a to vidim, čini i danas“. Lijepo nam je čestitao obljetnice i hvala mu. Bivši učenik, gospodin Pavel Rojko sjetio se prijatelja iz školske klupe, odrastanja u siromaštvu, ali silne želje za učenjem i znanjem.

Službeni početak školstva na području Petrijanca datira iz 1785. godine, kada su utemeljenjem trivijalne (osnovne - pučke) škole stvorenji prvi uvjeti za sustavno obrazovanje, a godine 1955. otvorena je narodna osmogodišnja škola u Petrijancu s dvije četverorazredne područne škole u Novoj Vesi i Strmcu.

Crkva i stara škola u Novoj Vesi

Školska zgrada u Strmcu bila je i središte kulturnog života

Ova fotografija datira iz 1936. godine, a snimljena je u Strmcu gdje su tadašnji učenici sa svojim učiteljem Hajdekom provodili dane u stjecanju znanja i sposobnosti koji su im kasnije zasigurno pomogli.

Baloni i pjesma

Učiteljica u mirovini, gospođa Đurđica Raos, podsjetila nas je da radimo u prekrasnom zdanju i da budemo složni i nadalje uspješni učenici, učitelji i djelatnici.

Za sve bivše djelatnike ove škole taj je trenutak bio posebno emotivan jer su u njoj života. Sve nas valio pročelnik podin Miroslav Šimetić, da sebe u uči- učinili ovaj sebnim.

I tako smo uz u našu „Zelenu“ li još jedan veliki kojeg će se sigurno dugo iznova oživjeti neke nove generacije.

Do tada, pozdravlja vas, dragi čitatelji, vaš Srećko iz zelene škrinje!

Idejni začetnik projekta: Željka Rabuzin, dipl. uč. hrvatskog jezika

I Srećko je ove godine bio u Zelenoj škrinji sjećanja

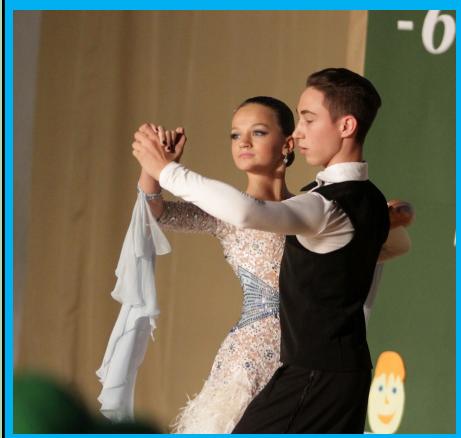
proveli velik dio svog je pozdravio i pohval Huđek, prisno uloživši teljski poziv, Dan tako po-

balone i pjesmu „škrinju“ pospremili školski projekt i Dan sjećati i možda ga jednom

Ova priredba bila je prilika da naši učenici pokažu što su sve uvježbali tijekom ove školske godine.

Na priredbi su učenici ponovo pokazali kako im se sve raznolikim aktivnostima bave u školi, ali i izvan nje te oduševili sve prisutne.

Učenici i nastavnici naše škole pripremili su brojne radionice i izložbe koje su roditelji i svi posjetitelji škole mogli razgledati, ali i sudjelovati u njima. Podsjetili smo na to kako je bilo nekada, koje igre su se igrale te na koji način se učilo. Svima je bilo interesantno uključiti se u neku od radionica, makar i kao promatrač. Školski prostori bili su posjećeni kao nikada do sada.

Dečki i cure iz susjedstva

U selu Majerju, u blizini Varaždina, na glavnoj cesti prema susjednoj Sloveniji smjestio se Dom za starije i nemoćne osobe koji postoji od 2002., a od 2008. se iz udomiteljstva koje je zbrinjavalо nemoćne i socijalno ugrožene osobe, pretvorio u pravi starački dom. Ovaj tekst posvećujem korisnicima tog doma, mojoj drugoj obitelji.

Obiteljski dom

Obitelj je temeljna jedinica društva. Čovjek bez obitelji je nesretan. Društvo je sastavljeno od više obitelji koje imaju svoju priču i koje se međusobno trebaju poštovati i uzajamno pomagati. Iz tih obitelji javlja se naselje, a u svakom naselju ima i susjeda, obitelji koje dijele neki svojevrstan suživot. I ja sam dio susjedstva, susjedstva koje je na neki način različito od vašeg. Okružen sam poljima i oranicama, dragim susjedima vulkanizerima, javnim prijevoznicima i benzinskom crpkom, no najzanimljiviji dio moga susjedstva je ustanova čiji su korisnici ujedno i moja obitelj, meni dragi i zanimljivi ljudi. Kad moje vršnjake upitate tko ima najviše djedova i baka u susjedstvu, svi upere prst u mene. Oni žive u staračkom domu najavljenom na početku priče u kojemu i sam provodim velik dio svog vremena.

Vlasnice doma su moja majka i njena sestra tako da je cijela moja obitelj uključena u zajednički rad te ustavne. Pomažemo svim radnicima koji skrbe o osobama kojima je pomoći najpotrebnija i kojima smo veći dio vremena jedina obitelj.

Korisnici

Odlukom o osnivanju doma moja je obitelj, a i moje susjedstvo postalo bogatije za dvadeset i pet životnih priča koje su sve redom posebne na svoj način. Pod jednim krovom, odvjetnici, bankari, radnici, domaćice, političari, sportaši, poduzetnici, učiteljice. Ljudi koji su izgradili svoj život, imali obitelji, koje život mnogo puta nije mazio i kojima je život prebrzo prošao, a oni su još uvijek puni života. Mnoge životne priče isprepletene u svojoj starosti, međusobno su se počele graditi i nastavljati. I dok su za mnoge starci, za mene su dečki i cure iz susjedstva. Nai-me, mnogi korisnici doma svjesni su svoje starosti, no odlučili su odbaciti svoj samački život i svoju starost proživjeti s ljudima svoje dobi i s ljudima slična mišljenja. Pojave se katkad i svađe i razmirice, no nije li tako i kod drugih normalnih obitelji. Iz njihovih životnih priča mnogo sam saznao i zahvalan sam na tome jer su mi svojim pričama dokazali da u živo-

tu mnogo puta nije onako kako očekuješ i mnogočemu su me naučili. Bili su progonjeni, zatvarani u logore, bili su uspešni, ali zaboravili na ljubav, bili su vječni partijaneri pa propali prije vremena, bili su marljivi radnici koji su se borili za svoje obitelji, no u trenutku svoje starosti postali su samo starci bez ikoga ili nekome višak, nekome teret. Sada bi se svi složili u jednome, a to je da mladi ljudi nikada ne bi smjeli zaboravljati prave vrijednosti i morali bi više uživati u svakome trenutku života jer život prebrzo prođe.

Djelatnici

U svakodnevnom životu pomažu im naše vrijedne radnice, medicinske sestre i njegovateljice kojima je drago biti tu i koje im svaki trenutak čine lakšim i sretnijim. Izgradile su poseban odnos sa svakim od njih i tako su i one postale dio naše velike obitelji. Razmazile su naše korisnike i uplele se u njihov život, postale dio njega. One znaju o tajnim ljubavima i razočaranjima, one su prijateljice i partnerice za šetnju pa makar to bio samo izlazak na balkon ili dva kruga oko kuće. Kako bi se osjećali lijepše i vrjednije, pokrenute su mnoge aktivnosti koje mnogi od njih do sada i nisu imali. O tome brine naša marljiva socijalna radnica, teta Sibila, najnoviji član našeg susjedstva, žena koja im je uvijek na usluži i koja prihvaca njihove zamisli i pomaže da se one ostvare, a tako im život u ovoj kući postaje još ugodniji jer oni su kao i svi mi, uvijek željni novih stvari i malih lukuza. U tu svrhu, ovdje se slavi sve, rođendani, blagdani i neizbjegne godišnje fešte, prilika da se svi razdrmaju i dodatno provesele, da se svi još više zblješ s nama, ali i sa svojim obiteljima koje tada svrate. Mnogima od njih to probudi nostalгију za starim domom, za obitelji koju su već polako izgubili, no svjesni su kako im nigdje neće biti ovako kao ovdje gdje su sagradili novi dom. Dobrim duhom doma smatra se naša kuharica. Nju svi obožavaju.

Radost i tuga

Naš dom podijeljen je na dva dijela. Onaj živahan pun druženja i sreće, još uvijek prepun života, uči da život ne prestaje

**U okviru
Građanskog odgoja
ovaj su Dom
posjetili učenici 8.b
i Dramska družina
škole**

ako si star, a onaj drugi dio, dio u kojem borave oni koji su prikovani za krevet, mnoge pri dolasku silno rastuži. Ti su se korisnici u potpunosti pomirili sa svojom starost i nemoći. Njima uvijek pokušavamo pridati najviše naše pažnje jer njihovi zadnji dani zavrđuju biti ispunjeni samo dobrim. Zahvalnost se vidi u njihovu pogledu, oči ništa ne mogu sakriti. Doživio sam kraj njih puno tužnih trenutaka. Naučio sam da je i odlazak dio života.

Oni su još uvijek tu

Kada sam se prvi put našao u situaciji da moram prošetati jednu gusku (posudu za mokrenje) i isprazniti je na WC – u, shvatio sam da se od toga ne umire i da će mi u životu krajnji cilj biti pomagati baš svima. Završit ću ovaj tekst pojedinosti ma vezanim uz one dečke i cure zbog kojih je nastao. Na njima ja više ne vidim bore i ne pitam ih za godine, ne osjećam čudan miris u njihovim sobama i nije me briga za njihovu odjeću, oni su moji prijatelji, moji sugovornici, moja životna škola. U meni vide svoju mladost, sve što su bili i što su propustili.

Na kućnom broju 30 d sa mnom žive, učiteljica Marija, koja je cijeli život sa strpljenjem učila malenu djecu i koja se čudi današnjim metodama učenja, naš mlađahni Zlatko, čovjek organizator koji je i prije bio vrlo marljiv, brinuo se za strojeve kojima su izgrađene mnoge ceste kojima se i danas putuje. Deda Stanko koji je bio grafičar i omogućavao Varaždincima da nesmetano čitaju svoje dnevne novine, marljivo je vlastoručno slagao sva slova za tisk. Gospođa Ivanka koja je bila tajnica u našoj najpoznatijoj varaždinskoj tvornici Var-

teks i pomagala je svome direktoru koji je do par godina s njome, pukom slučajnošću, živio pod istim krovom. Deda Martin, snažna glasa, distribuirao je mnoge lijekove koje je i naša nekadašnja medicinska sestra, danas baka Ljeposava, koristila kako bi mnogima pomogla. Tu je i deda Antun koji je bio ponosan branitelj, i danas se često prisjeća tih dana. Moj striček Švaljek nije još tako star, on je bio takozvani pružni radnik, brinuo se za naše pruge pa i dan danas zna točno kada i kuda putuje vlak od Varaždina do Zagreba. Deda Plan-tak bio je blagajnik i brinuo se za mnogo novaca, zato svakoga ponedjeljka s velikim uzbuđenjem prati Bingo i nada se najvećem dobitku. Sretan sam što ih poznajem, ipak sam ja zajednički unuk. Oni mi kažu da sam lijek za njihovu usamljenošć koja je bez obzira na sve katkad neizbjegna.

Za kraj

Svi koji čitate ovaj moj tekst, uvjeren sam, znate što je najveći dobitak. To je život. Treba ga živjeti svom puninom i dostojanstveno stariti, a starce u svojoj blizini jednostavno naučite prihvaćati i voljeti, njima je samo to potrebno za sretan put. Ako to ne možete, vrata našeg doma uvijek su vam otvorena.

Tomislav Levanić, 8.razred

U okviru Građanskog odgoja ovaj su Dom posjetili učenici 8.b i Dramska družina škole u pratinji uč. hrv. jezika Željke Rabuzin, pedagoginje Ivanke Hukić te ravnateljice Draženke Skupnjak i izazvali buru emocija u svih djelatnika i štićenika Doma.

Melitin “Dumači kruh”

Melita Turščak, učenica 7. c razreda, sudjelovala je na 34. Smotri dječjega kajkavskoga pjesništva "Dragutin Domjanić" u Svetom Ivanu Zelini. Njezina pjesma "Dumači kruh" odabrana je među 66 najboljih pjesama ovogodišnje Smotre i objavljena u zbirci "Vrabec na obloku". Melitina mentorica je učiteljica hrvatskoga jezika Martina Škrinjar.

Dumači kruh

Cijala hiža diši
pu dumačemu kruhu.
Babica ga večerku spekla
v vrijalumu rualu.

Vuni dečč curi,
naš dedik se dimu žuri.
Odma se pri peči suši,
a kruh mu se pumalem hлади.

Natječaj za EKO fotku

Dvije fotografije koje je snimio naš učenik Martin Krobot odabrane su za izložbu "Eko-fotka 2015". Tradicionalni natječaj provodi OŠ Ferdinandovac u okviru međunarodnog programa eko-škola. Svrha projekta je poticanje i razvijanje ljubavi za prirodne ljepote zavičaja te živjeti u suglasju s prirodom. Pokrovitelji natječaja su MZOS i Fond za zaštitu okoliša i energetsku učinkovitost. Pogledajte Martinovu fotografiju izloženu u kategoriji "Raskoš šume".

LIDRANO Ove godine po prvi put naša škola predstavila se u dvije kategorije stvaralaštva

Državni LiDra-
No osvojili
osobnošću,
kreativnošću i
izvrsnošću,
naši učenici
Tomislav Le-
vanić, Klara
Leskovar i Ena
Kurečić u pra-
tnji svoje
mentorice
Željke Rabu-
zin.

Naša prva radijska emisija „Glas“

Nezaboravna pustolovina s prvom radijskom emisijom scenske i dramske družine škole

Ove godine LiDraNo je održan u prekrasnom Šibeniku, točnije u hotelskom naselju „Solaris“ gdje smo se prvi put u povijesti naše škole predstavili čak u dvije kategorije stvaralaštva na najljepšem jeziku na svijetu – hrvatskom. Scenski nastup „Bonaca u predvečerje“ izveo je Tomislav dok se u kategoriji radijskog stvaralaštva našla naša prva radijska emisija „Glas“ čije su autorice Klara i Ena, a kojom smo na vrlo zanimljiv način predstavili našu školu i sve njene glasove. Hvala svima koji su pomogli u našem stvaralačkom procesu. Oba naša nastupa ocijenjena su na vrlo visokoj razini i pohvaljena od strane dr-

žavnih povjerenstava. Prepoznat je naš osebujan stil i na sceni i u radijskom izričaju koji smo tek počeli osvajati, ali na najljepši mogući način.

Rad, rad i samo rad

Bila je to nezaboravna pustolovina za dio ekipe iz dramske družine koja je nastavila osvajati „Lijepu našu“ odlaskom na „Novigradsko proljeće“ u školu za darovitu djecu i učitelje iz Republike Hrvatske koji svojim radom i nastupima svakodnevno potvrđuju da tamo i pripadaju.

Željka Rabuzin, dipl.uč.

Brojni stručni skupovi

U našoj školi, 17. studenog 2014. i 11. ožujka 2015. održana su županijska stručna vijeća vjeroučitelja Varaždinske županije-Istok. U suradnji s Agencijom za odgoj i obrazovanje i Katehetskim uredom, vjeroučiteljima je u našoj školi pružena prilika stručnog usavršavanja preko predavanja, radionica i međusobnih rasprava.

Zajedništvo

Jurica Čehok, 6.b osvojio je 1. nagradu za najbolju fotografiju na natječaju Varaždinske biskupije.

INFORMATIKA INFOKUP 2015. Državno natjecanje iz informatike

Nova aplikacija „AZ vorbilje“

I ove godine naš učenik Leon Belščak sudjelovao je na državnom natjecanju iz informatike.

U razdoblju od 16. do 19. ožujka u Primoštenu je održano državno natjecanje iz informatike, popularno nazvano INFOKUP.

U kategoriji Razvoj softvera sudjelovao je i učenik 8. razreda naše škole Leon Belščak.

Napravio je interaktivnu mobilnu aplikaciju „AZ vorbilje“ koja se može koristiti na stolnim i prijenosnim računalima te mobilnim uređajima (pametnim telefonima i tablet računalima). Aplikacija je korisna za svladavanje jezičnih barijera koje imaju učenici Romi na početku svog školovanja. Mali Romi najčešće ne poznavaju hrvatski jezik te im aplikacija omogućava svladavanje istog uz pomoć slikovnih i zvučnih zapisa.

Aplikacija je korisna za svladavanje jezičnih barijera

Ijen je za inovativnost i originalnost te je osvojio 4. mjesto u državi.

Leon je pred vrlo zahtjevnim pteročlanim povjerenstvom uspješno prezentirao svoju aplikaciju i obranio svoj rad. Pohva-

Čestitamo Leonu i njegovoj mentorici, učiteljici Jasminki Belščak.

Pjevački zbor starijeg uzrasta osvojio je 1. mjesto na županijskom natjecanju i broncu na državnom

Pjevački zbor OŠ Petrijanec je pod ravnateljicom učiteljicom Melite Bastalec nastupio na 58. Glazbenim svečanostima hrvatske mladeži i osvojio brončanu plaketu.

7. i 8. svibnja 2015. godine, u koncertnoj dvorani HNK-a u Varaždinu, održane su 58. Glazbene svečanosti hrvatske mladeži na koje je pozvan i Pjevački zbor OŠ Petrijanec nakon osvojenog 1. mesta na županijskoj razini natjecanja. Zbor se natjecao u B kategoriji – troglasni pjevački zbor, a predstavio se skladbama – V. Špoljarić: „Snijeg“, crnačka duhovna (obr. T. Njegovan): „Nobody knows“, španjolska narodna (obr. S. Porterfield): A la nanita nana i G. Sučić: Uspavanka (zadana skladba).

GRAĐANSKI ODGOJ proširene su aktivnosti oko redovnog programa

„Projekt građanin“ na djelu!

U OŠ Petrijanec i ove nastavne godine učenice sedmih razreda Veronika Koprek (7.c), Patricija Kranjčić (7.c), Andreja Oršoš (7.b) i Kristina Oršoš (7.b) bavile su se praktičnom primjenom građanskog odgoja i obrazovanja kroz projekt „Postajem građanin / građanka“. Cilj ovogodišnjeg projekta bio je istražiti kakvo mišljenje imaju učenici viših razreda o politici i političarima općenito. Na odabir te teme učenice je potaknula prošlo-

godišnja višemjesečna medijska najava o mogućem uvođenju zasebnog predmeta u šk. sustav pod nazivom „Građanski odgoj i obrazovanje.“ Istraživanju problema učenice su pristupile na sljedeći način: provedena je anketa u višim razredima o općim političkim pojmovima, proučavali su se zakoni koji govore o funkciranju državnih institucija te kako se provode izbori u Hrvatskoj, pretvarači su se važne web stranice čija je glavna uloga informiranje javnosti o funkciranju državnih i lokalnih institucija te se organizirao susret voditeljica projekta s aktualnim političarima na lokalnoj razini (načelnik i župan).

Kutionica

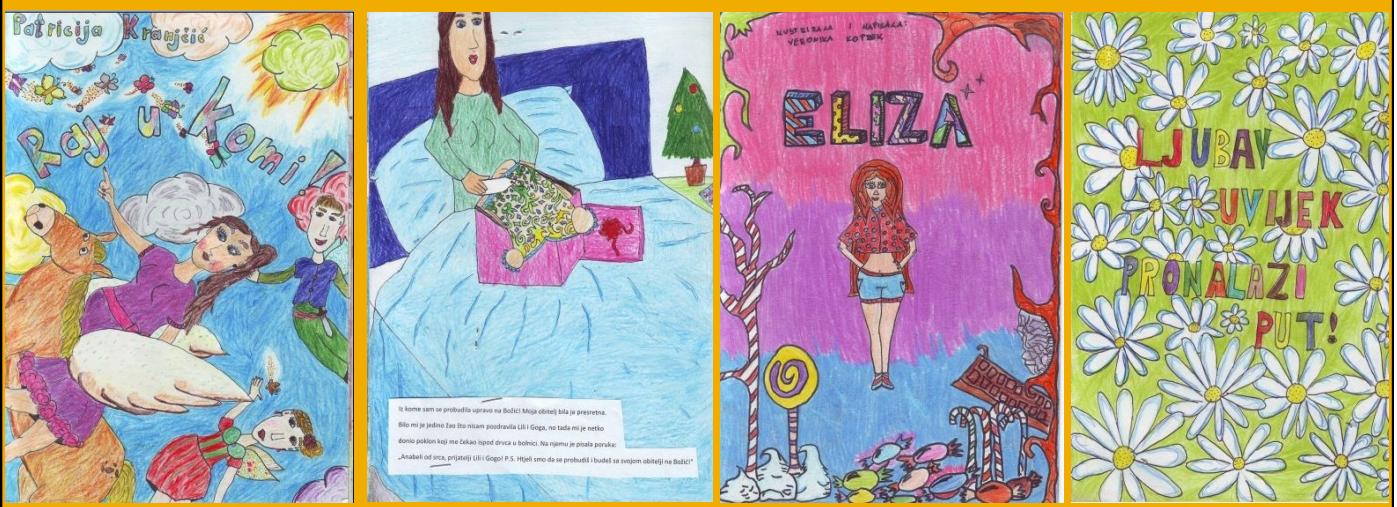
Učenice su projekt predstavile i na Varaždinskoj televiziji u emisiji „Kutionica“. Krajem mjeseca ožujka projekt je bio predstavljen na 2. međuzupanijskoj smotri u Čakovcu. Nakon poziva na državnu smotru, učenice - voditeljice projekta predstavile su se i u Zagrebu 23. svibnja. Učenice su istaknule da je sudjelovanje u ovogodišnjem projektu potvrdilo staru latinsku poslovicu koja kaže: „Non scholae, sed vitae discimus!“ – „Ne učimo za školu, nego za život!“ Takvu poruku smo htjele prenijeti i našim vršnjacima i pokazati im kako je već sada važno, ispravno i dobro biti aktivan građanin / građanka u društvu. Kristina Čačić

Patricija Kranjčić i Veronika Koprek treće na natječaju "Moja prva knjiga"

Učenice literarno-novinarske grupe sudjelovale su na državnom natječaju "Moja prva knjiga". Nakon radionice koju su za učenike održale članice Udruge za promicanje kulture čitanja "Kalibra", Patricija Kranjčić i Veronika Koprek iz 7.c razreda odlučile su izraditi svoju prvu knjigu.

Nakon tromjesečnog marljivog rada, mnogo odricanja te veli-

ke podrške roditelja učenica, nastale su prekrasne slikovnice „Raj u komi!“ i „Eliza“. Autorice su samostalno osmisliile ilustracije i tekst svoje prve knjige, a u izradi slikovnice usmjerala ih je učiteljica Martina Škrinjar. Obje učenice postigle su veliki uspjeh osvojivši 3. nagradu koju će preuzeti tijekom rujna na završnoj svečanosti u Karlovcu.

Balonima krećemo u nove obrazovne projekte naše škole!

